

Självård • Det andra budet

Gud gav en gång det utvalda, befriade Israels folk ord att följa. Orden gäller även i dag, Kristus har befriat oss och vi är kallade att leva efter hans vilja. Under år 2006 undervisar Gustav Börjesson om tio Guds bud, ett bud varje månad.

2 Jag är Herren, din Gud...

Du skall inte missbruka Herrens, din Guds, namn ty Herren skall inte låta den bli ostraffad som missbrukar hans namn.

SÅ TALAR HERRENTILL OSS. Vi tillhör honom. Han har räddat oss tillbaka till sig. Han har tagit upp oss till sina barn. Vi är döpta till honom. *Vi har fått hans namn.*

Vi kan tänka på ett företag. Verksamheten där kan ha flera grenar – såsom produktion, bokföring och korrespondens, distribution och försäljning, men alltsammans sker i företagets namn. På varje brev och faktura som går ut från kontoret står firmanamnet angivet, kanske med logotyp. Det står på paketen som skickas iväg. Det står på bilarna som distribuerar varorna. Allt som de anställda gör sker i företagets namn.

Nu är det på samma sätt för oss. Vi är betrodda att handla på Guds uppdrag, i hans namn. Vi tillhör Herren. Vi ska göra hans vilja. Det gäller i vardagen och samhället. Och det gäller i Kristi rike och församling. Vi är kallade att leva och handla i Guds namn.

Men vi vet vad som kan hända i företagsvärlden. Någon beställer varor åt sig själv i företagets namn. Någon som har rätt att teckna firmans namn för över pengar till sitt eget konto. Någon använder firmans bil för egna resor. Sådant står ibland att läsa i tidningen.

På motsvarande sätt står det att läsa i Bibeln om hur gudsfolket ibland försökte använda Guds namn för sina egna syften. De var kallade att följa Herren på hans väg. Men i stället försökte de få Herren med sig på sina egna vägar. De menade att de kunde dyrka Herren som en baal, en lyckogud (Hos. 2:16f). De tog på eget bevåg med sig förbundsarken i striden mot filistéerna (1 Sam. 4). Men alla sådana försök misslyckades. För så är det. De som tänker att de kan dra Herren med sig på sina egna vägar bedrar sig själva.

Men det är sådana tendenser som gör sig gällande i vårt folk i dag. Enligt tidsandan är det Människan som sätter agendan. Inför den kristna tron vill man veta ”vad den är bra för”. Och om någon har blivit kristen förväntas han kunna redovisa resultat i form av lycka och välbefinnande. Man utgår från att Gud (om han finns) är till för att göra människan harmonisk och lycklig!

Enligt samma agenda förväntas det av kyrkan att den skall anpassa sig till de värderingar som gör sig gällande i samhället. Kyrkan skall ställa fram den ”bild av Gud” som människor i gemenskap har i dag.

Så är det i dag. Människan (med stort M) försöker dra Gud med sig på sina vägar. Det är dessa tendenser som råder. Vi kan märka dem, och vi kan känna hur de tränger sig på och vill fånga våra sinnen.

ILLUSTRATION: MARGRETHE JOHANSSON

VAD SKA VI GÖRA? Först och främst ska vi ta Guds Ord till oss. Det är så vi ser hurdan Gud är. Vi ser honom på riktigt, sådan han verkligen är, *vad han står för med sitt namn.* Vi ser vad han har gjort, vi ser hans stora plan. Vi ser hur han älskar oss, vad han vill med oss. Medan vi så tar till oss Ordet sker det något med oss. Vi kommer loss från de tankar som råder omkring oss, vi lär oss tänka Guds tankar (2 Kor. 10:4). Detta behöver ske varje dag. Varje dag behöver vi ta till oss Ordet på nytt. Varje dag behöver vårt sinne och våra tankar förnyas så att vi kan pröva vad som är Guds vilja, vad som är gott och fullkomligt och behagar honom (Rom. 12:2).

Vidare: Vi ska be just så som Herren Jesus har lärt oss: Fader, helgat varde ditt namn ... ske din vilja såsom i himmelen, så ock på jorden. Detta är det första i vår bön – tryggheten hos vår Fader. Vi är hans barn. Han vet vad vi behöver, han känner vår nöd, våra behov och våra önskningar. Varje dag får vi ställa in alltsammans i hans vård och hans vilja. Det vi sen gör, ska vi göra i hans namn.

GUSTAV BÖRJESSON
Prost, Sätilla